

Η τρομοκρατία της πειρατείας

Mπορεί η πιστωτική κρίση να κυριαρχεί στα πρωτοσέλιδα τους τελευταίους δύο μήνες, μια άλλη όμως, «ανθρώπινη» κρίση, η οποία έχει λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, έχει μείνει στο περιθώριο. Η πειρατεία, όχι μόνο ανοιχτά της Σομαλίας αλλά στη Νιγηρία και σε άλλα μέρη του κόσμου, τρομοκρατεί καθημερινά ναυτικούς και πλοιοκτήτες. Πόση ψυχική δύναμη χρειάζεται άραγε να έχει ένας πλοίαρχος για να περάσει αυτές τις μέρες από τον Κόλπο του Άντεν – τη Σκύλλα και τη Χάρυβδη της πειρατείας; Τι να νιώθει ο φύλακας σκοπός που πρέπει να προσέχει ακόμα και τους ψαράδες μήπως αναπτύξουν ξαφνικά ταχύτητα, φορέουν μάσκες και βγάλουν τα καλάσνικοφ;

Hσυνοδεία των εμπορικών πλοίων από ναυτικές δυνάμεις δεν είναι αίτημα υπερβολικό. Είναι δικαίωμα. Η πρόταση ορισμένων ότι η ναυτιλιακή βιομηχανία θα πρέπει να προσλάβει μισθοφόρους ή να οπλίσει τα πληρώματα δεν στέλνει απλώς το λάθος μήνυμα, αλλά είναι άκρως επικίνδυνη για τις ζωές των πληρωμάτων. Οι ναυτικοί θα πρέπει να προστατεύονται από εξωτερική ναυτική δύναμη, ειδικά εκπαιδευμένη για να αντιμετωπίζει ανάλογες καταστάσεις. Ή μήτιας θα πρέπει ο κάθε πλοίαρχος εκτός από ναυτικός, μάνατζερ και μεντορας να γίνει και κομάντο;

Παρά τις αλλεπάλληλες εκκλήσεις από τη Στρογγυλή Τράπεζα της ναυτιλίας για διεθνή ναυτική προστασία κατά των πειρατικών επιθέσεων, εκαποντάδες ναυτικοί διακινδυνεύουν τις ζωές τους καθημερινά στο Κέρας της Αφρικής, καθώς η πειρατεία εξακολουθεί να παραμένει ανοιχτή πληγή και να απειλεί αυτό το σημαντικότατο εμπορικό πέρασμα. Η ΝΑΤΟϊκή αρμάδα που έχει αναλάβει να περιπολεί την περιοχή και να συνοδεύει εμπορικά πλοία δυστυχώς δεν επαρκεί. Οι συμμαχικές δυνάμεις μπορούν να συνοδεύουν από άκρη σε άκρη μόλις δύο πλοία από τα 300 που περνούν καθημερινά.

Ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός έχει ήδη ανοίξει διάπλατα την πόρτα

για συσπειρωμένη δράση από όλα τα κράτη, αλλά η πολιτική βούληση να διθούν στη ναυτική δύναμη ξεκάθαρες οδηγίες συμπλοκής με τους πειρατές απουσιάζει. Η εντολή παραμονής της ΝΑΤΟϊκής αρμάδας στην περιοχή της Σομαλίας λήγει στις 2 Δεκεμβρίου. Η αποχώρησή της θα ήταν πράξη εγκληματική και ανήθικη. Τα κράτη θα πρέπει επιτέλους να δεσμεύσουν επαρκείς πολεμικές δυνάμεις στην περιοχή, ώστε να αποκατασταθεί άμεσα η ασφάλεια και η τάξη σε ένα από τα πιο στρατηγικά περάσματα του κόσμου. Θα πρέπει επίσης να δημιουργηθεί το κατάλληλο νομικό πλαίσιο που θα επιτρέπει στις πολεμικές δυνάμεις να αναλάβουν την απαραίτητη δράση κατά των πειρατών και θα ορίζει τις διαδικασίες εκδίκασης και τον τρόπο τιμωρίας τους. Βεβαίως και η ναυτιλιακή βιομηχανία θα πρέπει να παιξει το ρόλο της και να σταματήσει ο φαύλος κύκλος των ομήρων και των λύτρων. Έως ότου όμως οι πλοιοκτήτες θα μπορούν να στηριχτούν σε ουσιαστικά μέτρα παρέμβασης, οφείλουν να διασφαλίσουν την ασφαλή απελευθέρωση των πλοίων και των πληρωμάτων τους με το μοναδικό τρόπο που τους απομένει: τη διαπραγμάτευση και την πληρωμή των λύτρων.

Oι μοντέρνοι πειρατές δεν μοιάζουν με αυτούς που βλέπουμε στα έργα του Χόλιγουντ. Πρόκειται για τρομοκράτες. Εκπαιδευμένους, οπλισμένους, αδίστακτους «στρατιώτες». Με σαφείς στόχους και σχέδιο δράσης. Η επιτυχημένη πειρατική επίθεση κατά του VLCC SIRIUS STAR αποτελεί απόδειξη της δύναμής τους και συνάμα ηχεί τη σειρήνα πολέμου. 215 ναυτικοί είναι όμηροι και 11 πλοία υπό κράτηση στη Σομαλία τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές. Αν επρόκειτο για αεροπειρατείες, θα είχαμε πολύ διαφορετική ανταπόκριση. Πειρισσότερη οργή, τεράστια δημοσιότητα, πολύ μεγαλύτερη αντίδραση. Τι κάνουμε όμως για να σώσουμε τους ναυτικούς μας από την τρομοκρατία της πειρατείας; Ολιγωρούμε επικίνδυνα.

ΜΥΡΤΩ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ

